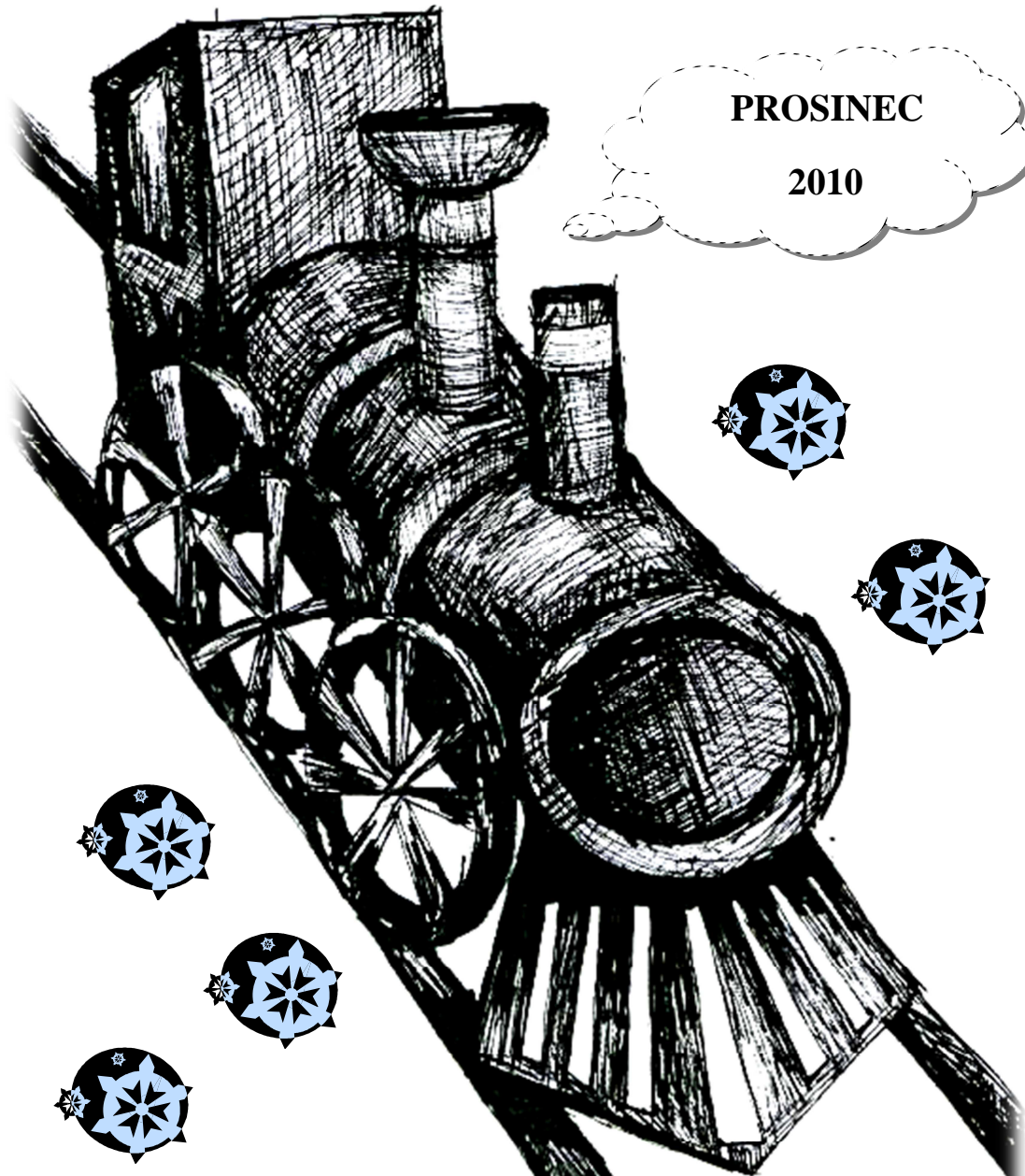

VAGÓNEK

PROSINEC

2010

Tajemství Vánoec

Doba adventní, Štědrý den, Vánoce ... nejatraktivnější svátky v období kalendářního roku. Těšíme se na ně, dostáváme dárky, prožíváme chvíle plných setkání, návštěvy, trochu romantiky při svíčkách apod. Slyšel jsem také názor, že Vánoce už ne, zastavení u adventního věnce už je přežitek a do dnešní doby to nepatří. Vše záleží na tvém rozhodnutí. To, co se stane, co žijeme, je rozhodnutí Boží, je platné a stále krásné.

Dar, který za peníze nekoupíš

Dříve či později zjišťujeme, že ani sebekrásnější dary nám nepřinesou opravdovou radost, naplnění tužeb, po kterých člověk touží. V nitru člověka se ozývá touha po lásce, po přátelství a ono nepřichází. Za peníze nelze koupit porozumění, soulad, obětavou lásku, pokoj, radost apod. Lidé si pak povzdechnou: „Co bychom dali za to, kdybychom byli usmířeni či bychom odpustili.“

Dar, který nám dal Bůh

Existuje jeden dar, který má pro člověka cenu. Přináší mu hodnotu, po které niterně touží. Dar, který přišel z nebe. Připomínáme si ho o vánocích. Bůh přichází, vtělil se do lidského života a přebývá s námi. Prosté místo Betlém – stáj. Pracoval v tesařské dílně, nestal se pokrytcem. Nespokojil se s prázdným náboženstvím. Miloval lidi. Nikdy nehleděl na to, z jaké společenské vrstvy byli. Dokázal se přiblížit ke každému. Proč to? Aby nám ukázal, že má Bůh o nás zájem, záleží mu na nás.

Dar smíření, dar spasení

Bůh se stal člověkem proto, aby nás smířil sám se sebou. Člověk není schopen se sám usmířit s Bohem. Jedině sám Bůh se může znovu usmířit s člověkem. Pro nás je přirozené hřešit, stavět se proti Bohu. Naše nitro je nakažené virem – hříchem. Ježíš stále znovu a znovu léčí, zachraňuje a uzdravuje. Dostali jsme milost. Betlémský dar je dar spasitele – Ježíše Krista. To je to nejdůležitější a nejvýznamnější na celých Vánocích.

Vánoce ve Tvém srdci

Přiznej, že si často postesksneš nad tím, jak kdo žije, jak věci ve světě vypadají. Vytrácí se úcta k druhému člověku. Ptáme se, kdy to skončí. Cesta, kterou ukazuje Ježíš, má jasný cíl. Smiř se s Bohem a lidmi. Prožiješ změnu, která neunikne pozornosti tvých přátel. Otevrou dveře k obnovení dobrých vztahů a příchodu Boha do tvého života. Bible říká: „*Těm pak, kteří jej přijali, dal moc stát se Božími dětmi.*“ Tito pak mohou kráčet životem pokojně, protože mají před sebou jistotu domova, kterému jdou vstříc.

Na Středisku máme zazimované ovečky...v mrazáku. Dokončuje se stavba rybníka a oplocení travnatého hřiště. Setkají se účastníci školy partnerství. Druhý víkend v měsíci tě zvou na noční adventní bdění. Je to prostor : zastavení se, naslouchání, společné modlitby a : slavení svátostí. Vše začíná : 19.00 hod na Středisku ve : Staré Vsi n/O. Toho, kdo nemá jak strávit Silvestra, zveme na již tradiční společné prožití posledních chvil v roce s partou dobrých lidí a týmem. Čeká tě setkání, hry, zábava, sport, výlety, svátosti, modlitba a další. Nezapomeň nám na Středisko poslat přihlášku! Akce je určena mladým od 16 let. Začínáme obědem 30. 12. 2010, končíme 1. 1. 2011.

Závěrem: rádím dát nohu na brzdu. Zastavit se, čerpat z Písma svatého – které je nevyčerpatelným pramenem, nebo si popovídat u adventního věnce. Požehnaný každý adventní den, pěkné roráty a pokornou, radostnou oslavu Božího narození přeje

+ o. Kamilos

Z obsahu tohoto čísla	
Úvodní slovo	str. 02
Obsah	str. 03
Rok Bible – Základní skutečnosti a pojmy	str. 04
Liturgický kalendář	str. 07
Benedikt XVI.	str. 08
Personality – Představujeme	str. 11
Prožili jsme	str. 12
Akce pro vás	str. 14
K zamyšlení	str. 15
Keep smiling!	str. 16

kartička s modlitbou za světové setkání mládeže v Madridu 2011
(také u vašich zástupců za děkanáty)

**SVĚTOVÉ DNY MLÁDEŽE
MADRID 2011**
16. - 21. SRPNA

**DNY V DIECÉZI
TARRAGONA 2011**
11. - 15. SRPNA

**V KRISTU
ZAPUSŤTE KOŘENY, NA NĚM POSTAVTE ZÁKLADY,
PEVNĚ SE DRŽTE VÍRY.** (Srv. Kol 2,7)

Pane Ježíši Kriste,
jsi naší jistotou a pokojem.
Pomáhej nám žít
poctivě a pravdivě,
aby naše svědectví o Tobě
pronikalo k srdcím všech.
Prosíme Tě za přípravu
Světových dnů mládeže
v Madridu
a za všechny mladé lidi,
kteří se na tuto pouť vydají.

Na přímluvu Panny Marie
nám dej svého Svatého Ducha,
který promění naše srdce.

Zdravas Maria...

MADRID2011.SIGNALY.CZ

Co s Biblií ?

Písmo svaté ve společenství

Jaké je místo Písma svatého ve společenství?

Dříve, než budeme mluvit konkrétně o tom, jakým způsobem se nad Bibli společně modlit, bude dobré zmínit se o tom, **proč je vlastně pro nás, křesťany, Bible tak důležitá.** Víme, že ji čteme při každé bohoslužbě. Tvoří podstatnou část breviáře (= modlitba, kterou se každý den modlí kněží, řeholníci i mnozí další). Jsme vyzýváni k tomu, abychom ji četli a rozjímali sami i ve svých společenstvích. Bible tedy je (anebo má být) přítomná u všeho podstatného, co se v životě církve i křesťana samotného děje. Proč je tedy Písmo svaté tak důležité? Nešlo by ho nahradit něčím jiným? (Někde už se o to ostatně "úspěšně" snaží. Např. v některých farnostech v Německu se místo biblických čtení přednáší při bohoslužbě např. úryvek z Malého Prince od Exupéryho, z knih Franze Kafky atd.).

Ne, Bibli ničím jiným nahradit nelze. Proč? Základní odpověď na tuto otázku je ukryta už v jejím samotném názvu. Bibli také často říkáme Boží slovo. Je to slovo, na kterém stojí celá víra křesťanů. **Je Boží odpovědí na naše základní otázky:** – jaký má lidský život smysl?; – odkud jsme se vzali a co bude po naší smrti?; – jak správně žít a jakými pravidly se při tom řídit?; – odkud se ve světě vzalo utrpení a smrt?; – jaký je Bůh a jeho vůle pro můj život?; – jak mohu Boha ve svém životě následovat?... Vidíme, že Bible nám

skutečně nabízí odpověď na ty nejpodstatnější otázky, které asi každého člověka někdy napadnou. **Častým omylem** křesťanů ale je, že zůstanou jen u tohoto pohledu na Boží slovo. Tedy: **čtu ho jen proto, abych se v něm něco dověděl.** To je jistě správný důvod, ale zdaleka ne úplný. Může se totiž stát, že danému místu příliš nerozumím. Nebo jsem ho slyšel už mnohokrát. V takových případech mnozí Bibli odkládají. Zapomínají při tom na to podstatné – **Boží slovo mě nejen informuje, ale také formuje.** Jinak řečeno, v Bibli se nejen dovídám něco o své víře a o Bohu, ale její četba (pokud ji čtu s vírou) je vždy také modlitbou, skrze kterou mě Bůh pomalu (anebo i rychleji – to už nechme na něm...) **proměňuje.**

Jak se tedy modlit nad Bibli ve společenství?

Velmi rozšířená a praktická je tzv. "**Metoda sedmi kroků**". O jaké kroky se jedná?

1) Začneme krátkou modlitbou, při které poprosíme Ducha svatého, aby byl s námi, aby nás vedl a osvěcoval.

2) Čteme daný text (je velmi osvědčené vybrat si evangelium z nadcházející neděle – potom společné rozjímání slouží i jako příprava na nedělní bohoslužbu).

3) Čteme si text v tichu. Každý, koho osloví nějaké slovo nebo část věty, může tento **úryvek nahlas přečíst** a tím na něj

“upozornit” ostatní.

4) Následuje chvíle úplně tiché četby a rozjímání. Vedoucí modlitby určí, jak dlouho budeme nad Božím slovem rozjímát. Podle zaměření skupiny to může být v rozmezí od dvou do dvaceti i více minut. Pokud ale začínáme, je lépe začít raději se “skromnějším” časem.

5) Vzájemně si sdělíme, co nás při četbě a rozjímání oslovilo. Při tom je třeba dbát na **několik důležitých zásad**: – Pokud možno mluvmе o tom, co se dotklo nás osobně a nedělejme ze svých slov “kázání” o tom, co by “se mělo dělat”, anebo co “dnes lidé dělají špatně” atd. – Zásadně se vyhýbejme tomu, abychom někoho skrze své „rozjímání” nenápadně napomínali.

Případné problémy si vyříkejme otevřeně a nezneužívejme k tomu Boží slovo. – Snažme se vyhnout tomu, abychom nad Božím slovem začali diskutovat o různých možnostech výkladů atd. Je to z toho důvodu, abychom dokázali odlišit chvíli modlitby (kterou toto sdílení také má být) a chvíli “vzdělávací”, kdy nad něčím uvažujeme a diskutujeme. Navíc po takové byt i krátké diskusi se už těžko znovu začíná s osobnějším tónem při sdílení. Na tato pravidla by měl dbát ten, kdo modlitbu řídí a pokud se začínáme příliš “rozjíždět”, měl by rozjímání jemně vrátit do správných kolejí.

6) Zakončíme modlitbou vlastními slovy a můžeme připojit i nějakou naučenou modlitbu.

7) A nyní v případě chuti a dostatku času můžeme nad daným textem ještě diskutovat, předkládat různé názory atd. Pozor na jednu věc – někdy se stane, že se ve skupině najdou dva nebo tři horliví diskutující, kteří si vůbec nevšimnou, že nad daným problémem rozmlouvají už příliš dlouho a tím ostatní zdržují. V takovém případě si mohou déle popovídat po skončení společného programu.

Tolik tedy k “Metodě sedmi kroků”. Můžeme si ji samozřejmě přizpůsobit, některé kroky (např. 3. a 7.) vynechat, ale zmíněné zásady je dobré dodržovat, abychom se učili o Písmu nejen mluvit, ale také se nad ním modlit.

Kromě této zmíněné metody modlitby nad Písmem ve společenství existují samozřejmě mnohé další, například:

Spontánní modlitba nad daným textem

Vybranou perikopu z Písma po krátké modlitbě přečteme, chvíli nad ní rozjímáme a potom se k Bohu obracíme se svými chválami, díky, prosbami za odpuštění, prosbami a přimluvami. V pokročilejších společenstvích taková modlitba může trvat i delší dobu (doba modlitby ať je předem alespoň přibližně určena) a je dobré, když se postupně snažíme jednotlivé kroky do sebe navzájem “nemíchat” (tj. do díky nepřidávat prosby apod.).

Výrazem toho, že se jedná o společnou modlitbu, může být jednotné zakončení každé prosby, chvály atd., které všichni zopakují (“prosíme tě, vyslyš nás”, “děkujeme ti, Pane...”.) Je také velmi dobré, i když někdy poměrně náročné, když se ve své

modlitbě snažíme vycházet z přečteného úryvku z Bible.

Osobní svědectví

Každý, kdo chce a má odvahu, se může v rámci společenství s druhými podělit o to, které Boží slovo ho v poslední době povzbudilo, posílilo, pomohlo v nějakém rozhodnutí či rozhovoru... Zvláště zde, tedy v ochotě a schopnosti podat osobní svědectví o Božím působení v našem životě, mají naše katolická společenství velké rezervy. Je to škoda, protože skrze takové sdílení se můžeme navzájem velmi posilovat a povzbuzovat. K tomuto kroku je samozřejmě třeba, aby ve společenství panovala naprostá důvěra v to, že vše řečené zůstane jen mezi přítomnými účastníky setkání.

Slovo na rok

Toto "Slovo na rok" je zvykem vyprošovat si nejen ve společenstvích, ale i v některých farnostech či komunitách. Pořádající tým předem vypíše úryvky z Písma na lístečky. Tyto úryvky lze "získat" různě. Asi nejlepší je, když se pořádající tým nejdříve společně modlí a vyprošuje si jednotlivé úryvky z Písma, které si potom jednotliví účastníci buď vybavují ve své paměti, nebo je nacházejí (cíleně, popř. spontánním otevíráním Písma). Úryvky je samozřejmě třeba také vybírat a rozlišovat – měly by být spíše povzbudivého rázu. Lístečky s vypsáním úryvku je při samotném vyprošování ve společenství či ve farnosti možné položit před oltář nebo před kříž. Po společné modlitbě potom mohou přistupovat všichni, kteří chtějí, a po chvilce modlitby si vytáhnout lístek s biblickým citátem s důvěrou, že je to slovo, kterým je Bůh v následujícím období chce doprovázet, posilovat a proměňovat.

Tolik tedy k malé teorii o Bibli a jejím místě v našem životě i ve společenství. Teď už jen nezapomenout na to, abychom přidali i praxi. Potom nás určitě život a především Bůh sám skrze své slovo naučí...

Liturgický kalendář

PROSINEC 2010

01.12.2010	1. čtení: <u>lz 25,6-10a</u> Žalm: <u>Zl 23</u> Evangelium: <u>Mt 15,29-37</u>
02.12.2010	1. čtení: <u>lz 26,1-6</u> Žalm: <u>Zl 118</u> Evangelium: <u>Mt 7,21,24-27</u>
03.12.2010	1. čtení: <u>lz 29,17-24</u> Žalm: <u>Zl 27</u> Evangelium: <u>Mt 9,27-31</u>
04.12.2010	1. čtení: <u>lz 30,19-21.23-26</u> Žalm: <u>Žl 147</u> Evangelium: <u>Mt 9,35-10,1.5-8</u>
05.12.2010	1. čtení: <u>lz 11,1-10</u> Žalm: <u>Žl 72(71)</u> 2. čtení: <u>Rim 15,4-9</u> Evangelium: <u>Mt 3,1-12</u>
06.12.2010	1. čtení: <u>lz 35,1-10</u> Žalm: <u>Zl 85</u> Evangelium: <u>Lk 5,17-26</u>
07.12.2010	1. čtení: <u>lz 40,1-11</u> Žalm: <u>Zl 96</u> Evangelium: <u>Mt 18,12-14</u>
08.12.2010	1. čtení: <u>Gn 3,9-15.20</u> Žalm: <u>Zl 98(97)</u> 2. čtení: <u>Ef 1,3-6.11-12</u> Evangelium: <u>Lk 1,26-38</u> http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=
09.12.2010	1. čtení: <u>lz 41,13-20</u> Žalm: <u>Zl 145</u> Evangelium: <u>Mt 11,11-15</u>
10.12.2010	1. čtení: <u>lz 48,17-19</u> Žalm: <u>Zl 1</u> Evangelium: <u>Mt 11,16-19</u>
11.12.2010	1. čtení: <u>Sir 48,1-4.9-11</u> Žalm: <u>Zl 80</u> Evangelium: <u>Mt 17,10-13</u>
12.12.2010	1. čtení: <u>lz 35,1-6a.10</u> Žalm: <u>Zl 146(145)</u> 2. čtení: <u>Jak 5,7-10</u> Evangelium: <u>Mt 11,2-11</u>
13.12.2010	1. čtení: <u>Nm 24,2-7.15-17a</u> Žalm: <u>Zl 25</u> Evangelium: <u>Mt 21,23-27</u>
14.12.2010	1. čtení: <u>Sof 3,1-2.9-13</u> Žalm: <u>Zl 34</u> Evangelium: <u>Mt 21,28-32</u>
15.12.2010	1. čtení: <u>z 45,6b-8.18.21b-25</u> Žalm: <u>Zl 85</u> Evangelium: <u>Lk 7,19-23</u>
16.12.2010	1. čtení: <u>lz 54,1-10</u> Žalm: <u>Zl 30</u> Evangelium: <u>Lk 7,24-30</u>
17.12.2010	1. čtení: <u>Gn 49,1a.2.8-10</u> Žalm: <u>Zl 72</u> Evangelium: <u>Mt 1,1-17</u>
18.12.2010	1. čtení: <u>Jer 23,5-8</u> Žalm: <u>Zl 72</u> Evangelium: <u>Mt 1,18-24</u> http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=
19.12.2010	1. čtení: <u>lz 7,10-14</u> Žalm: <u>Zl 24(23)</u> 2. čtení: <u>Rim 1,1-7</u> Evangelium: <u>Mt 1,18-24</u>
20.12.2010	1. čtení: <u>lz 7,10-14</u> Žalm: <u>lz 24</u> Evangelium: <u>Lk 1,26-38</u>
21.12.2010	1. čtení: <u>Pis 2,8-14</u> Žalm: <u>Zl 33</u> Evangelium: <u>Lk 1,39-45</u> http://www.katolik.cz/redirbible.asp?url=
22.12.2010	1. čtení: <u>1Sam 1,24-28</u> Žalm: <u>1Sam 2</u> Evangelium: <u>Lk 1,46-56</u>
23.12.2010	1. čtení: <u>Mal 3,1-4.23-24</u> Žalm: <u>Zl 25</u> Evangelium: <u>Lk 1,57-66</u>
24.12.2010	1. čtení: <u>2Sam 7,1-5.8b-12.14.16</u> Žalm: <u>Zl 89</u> Evangelium: <u>Lk 1,67-79</u>
25.12.2010	1. čtení: <u>lz 9,1-3.5-6</u> Žalm: <u>Zl 96</u> 2. čtení: <u>Tit 2,11-14</u> Evangelium: <u>Lk 2,1-14</u>
26.12.2010	1. čtení: <u>Sir 3,3-7.14-17a</u> Žalm: <u>Zl 128(127)</u> 2. čtení: <u>Kol 3,12-21</u> Evangelium: <u>Mt 2,13-15.19-23</u>
27.12.2010	1. čtení: <u>1Jan 1,1-4</u> Žalm: <u>Zl 97(96)</u> Evangelium: <u>Jan 20,2-8</u>
28.12.2010	1. čtení: <u>1Jan 1,5-2,2</u> Žalm: <u>Zl 124(123)</u> Evangelium: <u>Mt 2,13-18</u>
29.12.2010	1. čtení: <u>1Jan 2,3-11</u> Žalm: <u>Zl 96</u> Evangelium: <u>Lk 2,22-35</u>
30.12.2010	1. čtení: <u>1Jan 2,12-17</u> Žalm: <u>Zl 96</u> Evangelium: <u>Lk 2,36-40</u>
31.12.2010	1. čtení: <u>1Jan 2,18-21</u> Žalm: <u>Zl 96</u> Evangelium: <u>Jan 1,1-18</u>

Benedikt XVI.

k nám Hovoří...

Poselství k XXVI. světovému dni mládeže

„V Kristu zapustíte kořeny, na Něm postavte základy, pevně se držte víry.“ (Kol 2,7)

3. Pevně se držte víry

„V Kristu zapusťte kořeny, na něm postavte základy, pevně se držte víry“ (srov. Kol 2,7). List, z něhož pochází tato slova, napsal sv. Pavel jako odpověď na zvláštní potřebu křesťanů ve městě Kolosy. Tato komunita byla ohrožena vlivem určitých kulturních trendů, které odváděly věřící od evangelia. Naše kulturní prostředí, milí mladí přátelé, není natolik odlišné od koloského. Ve skutečnosti existuje silný proud sekularistického myšlení, jehož cílem je odsunout Boha na okraj života lidí a společnosti tím, že nabízí a snaží se vytvořit „ráj“ bez něj. Zkušenost nám však říká, že svět bez Boha se stane „peklem“ plným sobectví, rozbitých rodin, nenávisti mezi lidmi a národy, s velkým nedostatkem lásky, radosti a naděje. Na druhé straně, kdekoli lidé a národy žijí v Boží přítomnosti, uctívají ho v pravdě a naslouchají jeho hlasu, tam se buduje civilizace lásky, v níž je respektována důstojnost všech, a toto společenství se rozvíjí se všemi svými plody. Někteří křesťané se však nechají svést sekularizmem nebo je přitahují náboženské proudy, které je odvádějí od víry v Ježíše Krista. A jiní, ačkoli se nepoddávají těmto svodům, prostě nechali svou víru ochladnout, a to má nutně negativní důsledky na jejich životní morálku.

Křesťanům ovlivněným myšlenkami, které jsou evangeliu cizí, apoštol Pavel připomíná moc Kristovy smrti a vzkříšení.

Toto tajemství je základem našich životů a středem křesťanské víry. Všechny filozofie, které ho přehlížejí a považují ho za „bláznovství“ (1 Kor 1,23), tím dávají najevo svá omezení ohledně velkých otázek ležících hluboko v srdcích lidí. Jako nástupce apoštola Petra vás chci také posilnit ve víře (srov. Lk 22,32). Pevně věříme, že Ježíš Kristus obětoval sám sebe na kříži, aby nám daroval svou lásku. Při svém umučení nesl naše bolesti, vzal na sebe naše hříchy, získal pro nás odpuštění a smířil nás s Bohem Otcem, a tak nám otevřel cestu k věčnému životu. Taktó jsme byli osvobozeni od největší překážky našeho života: otroctví hříchu. Můžeme milovat každého, dokonce i naše nepřátele, a můžeme sdílet tuto lásku s nejhudšími bratry a sestrami a se všemi, kdo mají těžkosti.

Milí přátelé, kříž nám často nahání hrůzu, protože vypadá jako popření života. Ve skutečnosti je opak pravdou! Je to Boží „ano“ lidstvu, nejvyšší vyjádření jeho lásky a pramen, ze kterého vyvěrá věčný život. Ve skutečnosti z Ježíšova srdce probodeného na kříži vyvěrá tento božský život, stále dosažitelný pro ty, kdo pozvedají své oči k Ukřížovanému. Mohu vás tedy jen pobídnout, abyste objali Ježíšův kříž, znamení Boží lásky, jako pramen nového života. Není spásy jinde než u Ježíše Krista, který zemřel a vstal z mrtvých! Pouze On může osvobodit svět od zla a umožnit šíření království spravedlnosti, míru a lásky, po kterém všichni toužíme.

4. Věřit v Ježíše Krista, aniž bychom Ho viděli

V evangeliu najdeme popis zkušenosti víry apoštola Tomáše, kdy přijal tajemství Kristova kříže a vzkříšení. Tomáš byl jedním z dvanácti apoštolů. Následoval Ježíše a byl očitým svědkem jeho uzdravování a zázraků. Naslouchal jeho slovům a zažil i zděšení při jeho smrti. Když se Ježíš o velikonočním večeru zjevil učedníkům, Tomáš s nimi nebyl. A když mu řekli, že Ježíš žije a ukázal se jim, Tomáš poznamenal: „*Dokud neuvidím na jeho ruce stopy po hřebecích a dokud nevložím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím*“ (Jan 20,25).

I my chceme být schopni vidět Ježíše, mluvit s ním a vnímat jeho přítomnost ještě silněji. Pro mnoho lidí je dnes těžké přistupovat k Ježíši. Koluje tolik různých obrazů Ježíše, které tvrdí, že jsou vědecké, ale ve skutečnosti odvádějí pozornost od významu a jedinečnosti jeho osoby. Proto jsem se po mnoha letech studia a reflexe rozhodl sdělit něco ze svého vlastního osobního setkání s Ježíšem tím, že o tom napíšu knihu. Byl to způsob, jak druhým pomoci, aby viděli, slyšeli a dotkli se Pána, ve kterém k nám přišel Bůh, aby se dal poznat. Když se Ježíš znovu zjevil svým učedníkům o týden později, řekl Tomášovi: „*Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuj a věř*“ (Jan 20,27). I my můžeme mít hmatatelný kontakt s Ježíšem a svou rukou se takřka dotknout znamení jeho umučení, znamení jeho lásky: ve svátostech k nám přichází zvláště blízko a dává se nám. Milí mladí přátelé, naučte se „vidět“ a „setkávat se“ s Ježíšem v eucharistii, kde je přítomen, je nám blízko, a dokonce se stává pokrmem na naši cestu; ve svátosti pokání Pán zjevuje své milosrdenství a dává nám odpuštění.

Poznávejte Ježíše a služte mu v duchovně, nemocných a v našich bratřích a sestrách, kteří mají těžkosti a potřebují pomoc.

Vstupte do osobního rozhovoru s Ježíšem Kristem a rozvíjejte ho ve víře. Poznejte Ho lépe četbou evangelií a katechismu katolické církve. Povídejte si s ním v modlitbě a skládejte v něj svou důvěru. On nikdy tuto důvěru nezradí! „*Víra je především osobní přilnutí člověka k Bohu; a zároveň neodlučně je svobodným souhlasem s celou pravdou, kterou Bůh zjevil*“ (Katechismus katolické církve, 150). Takto získáte zralou a pevnou víru, která nebude založená pouze na náboženských pocitech nebo na nějaké vágní vzpomínce na náboženství, kterému jste se učili v dětství. Dojdete k tomu, že Boha budete znát a budete s ním žít v opravdové jednotě jako apoštol Tomáš, který ukázal svou pevnou víru v Ježíše slovy: „*Můj Pán a můj Bůh!*“

5. Podepření vírou církve, abychom byli svědky

Ježíš řekl Tomášovi: „*Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili*“ (Jan 20,29). Měl na mysli cestu, kterou měla církev jít dál a byla založena na víře očitých svědků: apoštolů. Docházíme tedy k tomu, že naše osobní víra v Krista, která se uskutečňuje skrze dialog s ním, navazuje na víru církve. Nevěříme jako izolovaní jedinci, ale jsme skrze křest členy této velké rodiny; víra vyznávaná církví posiluje naši osobní víru. *Kredo*, které vyznáváme při nedělní mši svaté, nás chrání od nebezpečí, že bychom věřili v jiného Boha, než jakého nám zjevil Kristus: „*Tak je každý věřící článkem ve velkém řetězu věřících. Nemohu věřit, aniž bych se neopíral o víru druhých, a svou vírou pomáhám druhým nést jejich víru*“ (Katechismus katolické církve, 166). Děkuje stále Pánu za dar církve, která nám pomáhá s jistotou

růst ve víře, která nám dává skutečný život (srov. Jan 20,31).

V dějinách církve svatí a mučedníci vždy čerpali ze slavného Kristova kříže sílu k tomu, aby byli věrní Bohu dokonce až k obětování vlastních životů. Ve víře našli sílu zvítězit nad svou slabostí a překonat každé protivenství. Skutečně, jak říká apoštol Jan: „Kdo jiný přemáhá svět, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží?“ (1 Jan 5,5) Vítězství pocházející z víry je vítězstvím lásky. Bylo a stále je mnoho křesťanů, kteří jsou živými svědky moci víry, která se vyjadřuje charitou. Jsou mezi nimi tvůrci pokoje, zastánci spravedlnosti a ti, kteří usilují o lidštější svět ve shodě s Božím plánem. Svou odborností a profesionalitou se angažují v různých oblastech života společnosti a účinně přispívají k dobru všech. Křesťanská láska, která vychází z víry, je vedla k tomu, aby konkrétně svědčili svými skutky i slovy. Kristus není poklad pouze pro nás; je naším nejcennějším pokladem, který máme sdílet s ostatními. V dnešní době globalizace buďte svědky křesťanské naděje po celém světě. Kolik lidí touží po tom získat tuto naději! Když Ježíš stál u hrobu svého přítele Lazara, který zemřel čtyři dny předtím, a chystal se povolat mrtvého zpátky k životu, řekl Lazarově sestře Martě: „*Budeš-li věřit, uvidíš slávu Boží*“ (srov. Jan 11,40). Budete-li věřit a budete-li schopni žít svou vírou a svědčit o ní každý den, také se stanete prostředníky pomoci pro další mladé lidi, jako jste vy, aby našli smysl života a radost ze setkání s Kristem!

6. Na cestě ke Světovému dni mládeže v Madridu

Milí přátelé, znovu vás zvu, abyste se zúčastnili Světového dne mládeže v Madridu. Očekávám s velkou radostí kaž-

dého z vás. Ježíš Kristus touží po tom, aby vás skrze církev mohl upevnit ve víře. Rozhodnutí věřit v Ježíše Krista a následovat ho není jednoduché. Brání nám v něm naše osobní selhání a mnoho hlasů, které nás orientují na snadnější cesty. Neztrácejte naději. Raději hledejte podporu křesťanského společenství, podporu církve! Během tohoto roku se pečlivě připravujte na setkání v Madridu společně s biskupy, kněžími a vedoucími mládeže ve svých diecézích, farních společenstvích, sdruženích a hnutích. Kvalita našeho setkání bude záviset především na naší duchovní přípravě, modlitbě, společném naslouchání Božimu slovu a vzájemné podpoře.

Milí mladí přátelé, církev závisí na vás! Potřebuje vaši živou víru, vaši tvořivou křesťanskou lásku a sílu vaší naděje. Vaše přítomnost obnovuje, omlazuje a dává církvi novou energii. Proto je světový den mládeže milostí nejen pro vás, ale pro celý Boží lid. Církev ve Španělsku se aktivně připravuje na to, aby vás přivítala a sdílela s vámi tuto radostnou zkušenost víry. Děkuji diecézím, farnostem, poutním místům, řeholním komunitám, církevním sdružením a hnutím, a všem, kdo pilně připravují tuto událost. Pán jim bezpochyby oplatí svým požehnáním. Kéž vás Panna Maria provází touto cestou příprav. Při andělském zvěstování přijala Boží slovo s vírou. Ve víře souhlasila s tím, co v ní Bůh dovršil. Svým „*fiat*“, svým „*ano*“ přijala dar nesmírné lásky, která ji vedla k tomu, aby se cele dala Bohu. Kéž se přimlouvá za každého z vás, abyste na nadcházejícím světovém dni mládeže mohli růst ve víře a lásce. Ujišťuji vás, že na vás budu otcovsky pamatovat ve svých modlitbách a uděluji vám své srdečné požehnání.

Ve Vatikánu, 6. srpna 2010, na svátek Proměnění Páně.

Benedikt XVI.

Představujeme o. Karla Rechtenberga – nového kaplana pro mládež děkanátu Karviná...

1) S představováním se máme zkušeností plno, prosím tedy, můžete se v krátkosti představit?

Pocházím z Frýdlantu nad Ostravicí. Je mi 26 let, po gymnáziu jsem se v Olomouci 7 let připravoval na kněžské svěcení, které jsem přijal letos v červnu.

2) Jak jste se dostal na „funkci“ kaplana pro mládež?

Otec Kamil mě pozval „jen tak“ na oběd, abychom se pobavili o tom, co je možné dělat pro mladé. Neprojevil jsem odpor. Zanedlouho jsem od otce biskupa obdržel jmenovací dekret...

3) Jak vnímáte poslání kaplana pro mládež a je zapotřebí (proč)?

Vnímát to teprve začínám. K něčemu to asi bude. Asi bych měl být nablízku mladým, snažit se je chápat a o jejich potřebách referovat dál, výš i nevyš, tj. k Nejvyššímu (to bude možná zvláště důležité; pro ty, kdo to nepochopili: mám na mysli modlitbu za mladé).

4) Jaké úkoly a práce jsou zapotřebí, aby byly kaplanem pro mládež zvládnuty?

Asi to, co přijde z vyšších míst, popř. z Nejvyšších...

5) Co Vám tato služba přinesla a přináší?

Vhled do toho, co se děje a co se chystá, kontakt s úžasnými mladými lidmi, kteří dobrovolně pracují pro Církev (obdivuji, fandím, žehnám...). A taky méně času.

6) Jaká je prozatím Vaše „kariéra“?(studium, práce)

Kněz. Tam, kde jsem či budu poslán.

7) Můžete nám říci něco o Vaší rodině?

Můžu. Stačí? Ne? Tak ještě něco: Sourozence nemám, rodiče mám, prarodiče už nemám (vlastně mám, ale už překročili práh naděje).

8) Zažil jste v poslední době nějaký trapas nebo karambol?

Dnes jsem byl v nemocnici a při pomazání nemocných jsem v jedné modlitbě řekl „pohlédni na svou zemřelou služebnici“ místo „nemocnou služebnici“. Ale opravil jsem se. Možná si toho ta paní ani nevšimla. Stejně to i tak bylo správně, už ve křtu jsme přece s Kristem umřeli a jsme přesvědčeni, že spolu s Ním také budeme žít (srov. Řím 6,8).

redakce

Sebepoznání

Je pár minut před sedmou a kupé staroveského rychlíku už jsou pomalu všechna zaplněna. Zbývá jen vyčkat na hvízd výpravčího a můžeme s chutí vyrazit. Máme před sebou dvouletou jízdu, která z nás má udělat správně zakořeněné mladé lidi, kteří chtějí sloužit druhým... Po vystoupení na poslední stanici z nás mají být animátoři!

Na této cestě ale našťastí nejsme ponechání napospas obyčejným odměřeným průvodčím, ale máme velice dobrého strojvůdce otce Kamila (kterého jsme sice kvůli nemoci po celý víkend neviděli, ale i tak věříme, že v té kabině lokomotivy opravdu sedí) a taky ostatní personál v čele s otcem Klementem o nás jeví zájem a s láskou se o nás stará. A jaké že bylo téma naší první etapy?

Celé sobotní dopoledne bylo přímo věnováno sebepoznání, ale i ostatní aktivity se k němu nepřímo vztahovaly. K správnému sebepoznání nám hodně pomáhala psycholožka Verča, díky níž

jste se mohli zamyslet nad svou vlastní osobností, nad svými povahovými rysy, klady, zápory, ... Dle mého názoru je sebepoznání pro vedení mládeže nesmírně důležitá věc, protože

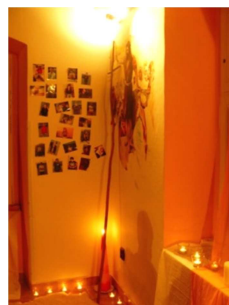
člověk si musí nejprve zamést před vlastními prahem a

pak až může napravovat druhé. Je to také předpoklad sebedůvěry, kterému bychom se měli věnovat následující víkend.

Celý program byl zpestřován hrami a nechyběla samozřejmě společná modlitba a slavení mše svaté.

Zkusili jsme si dokonce trochu zapřemýšlet nad nedělním evangeliem. Rovněž jsme si vyzkoušeli, jaké to je vystupovat před ostatními v podobě krátkých scének o 4 temperamentech. Měli jsme také příležitost si vyslechnout osobní svědectví o modlitbě.

Celkově byla akce velmi pěkně připravená, pomohla mi se zase trochu lépe poznat, což si osobně myslím, že je základ výchovy druhých. Člověk by měl znát své přednosti, ale i svá omezení. Teď už je na čase jen nastražit uši a čekat na další chvíli, kdy staroveský rychlík zastaví opět ve své domovské stanici.

animátor

Tvořivý víkend

aneb přežili jsme, jelikož jsme slyšeli, že když budou vařit „tihle“ dva, tak zemřeme hladu :)

Poslední víkend v měsíci říjnu hrstka mladých okupovala Středisko pro mládež ve Staré Vsi nad Ondřejnicí s cílem „okusit“ něco málo a snad se i naučit něco málo z výtvarných technik. Akci jsme začali pátečním setkáním při mši svaté, pak hurá na večeri a hned po ní se rozjel večerní program našeho Tvořivého víkendu. V počtu kolem 25 lidí jsme zhlédli prezentaci o Středisku a jeho prostorách, nato následovaly seznamky a už jsme se mohli vrhnout na první blok vyrábění – tím byl TWIST ART – výroba květináče a květin z krouceného spec. papírku, a druhým blokem bylo vyrábění obrázků pomocí dřevěných špachtlí a následná ubrousková technika. Večer jsme ukončili společnou modlitbou – „Tam kde jsou dva, anebo tři shromáždění v mém jménu, jsem já uprostřed nich“. Pak hurá spát do Anežky. Sobotní ráno začalo budíčkem, rozcvičkou a účastí na mši svaté. Hned nato snídaně – výborná sýrovo-česneková pomazánka a už jsme se mohli rozutíkat do připravených dílen – řezbařina, kde jsme pracovali na společném díle – holubovi, který zpočátku spíše vypadal jako bobr. Každý z nás se mohl seznámit s panem Kopřivou, který se řezbařině jako jeden ze dvou lidí na Moravě věnuje, soutěží a prezentuje tak toto starobylé řemeslo. Mezitím probíhaly dílny: práce s barvami na textil, dodělávky Twist art-u a smaltování šperků. Obědem a siestou jsme zakončili dopolední blok. Takže snad odpočati jsme započali odpolední blok, který se nesl ve znamení motání, rozmotávání, namotávání, omotávání, štípání, tvarování, navlékání, a jiné – ání. Přišly na řadu drátky a výroba drátkové květiny, šperků, omotaných rybiček, skleniček, sklíček aj. Pokračovalo smaltování a věnovali jsme se malbě a lepení na kamínky a kameny. Večeři posilněni jsme se jali také navštívit místní hřbitov a zde se pomodlit za zemřelé. O. Kamil nám připomněl, že v následujících dušičkových dnech je možné získat plnomocné odpustky a co je vše k tomu potřeba. Společná modlitba a následně vypuštění létajícího balónu s přáním

dívat se vzhůru a nikoli do země vystřídal pohybová hra, která mnohé rozparádila a rozhýbala. Hru s názvem *SMS, která dává smysl* vyhrálo družstvo TISKUJÁCI – složenina ze slov Tísek, Kučerovi a Jana - /členové tohoto šestičlenného družstva/. Tak s rozpumpovanou krví v těle jsme ještě kráčeli poděkovat Bohu Otcí za tento prožitý den – „Pane, díky“ . Neděle – den Páně – o tom nám povídal o. Kamil hned po nedělní ranní modlitbě a snídani. Co nám připomíná neděle? Jak prožívat neděle? Proč k ní patří mše svatá? Proč k ní patří odpočinek? To nám bylo vysvětleno, doporučeno a mnozí už se ptají, čemu se budeme dnes věnovat. Přijel Tomáš, který nás seznámil s technikou vyřezávání a řezání do ovoce a zeleniny. Tak dostal každý jablko, někteří citron, cibuli a už se mohlo dlátkama vyřezávat – hvězdice, květiny, a jiné kreativní počiny. A jak jsme si ráno připomněli, k neděle patří také mše svatá, proto jdeme prožívat setkání s Pánem ve společenství, Písmu, Eucharistii, knězi. Mše svatá je obohacena zpěvem skupiny Paprsky, kteří zde mají odpoledne koncert. Po posile duchovní kráčíme pro posilu tělesnou – těšíme se, co nám naši kuchaři připravili k obědu. Ano -polévka byla výborná, i rizoto chutnalo – škoda jen, že pudinku jsme se nedočkali.... I přesto jsme se během celého víkendu od našich dvou kuchtíků – kuchaře bez bázně a pohanky – Neska a umývače nádobí s vysokoškolským titulem –

Soba, dočkali hory inspirující radosti, svěžesti, hudební kreativity a slovní sladnosti – hoši děkujuem – vaříte

doobře :o). A myslím si, že je třeba poděkovat také všem, kteří se na tomto setkání jakkoli podíleli, protože každý z nás do tohoto společného víkendu přinesl kus sebe a tak to své „já“ mohl různým způsobem obohatit.

Gabka

informujeme

Škola partnerství

3. – 5. prosince

Stará Ves n/O.

Své další setkání mají mladí navštěvující *školu partnerství*. Ti se opět dozví něco více o vztahu mezi mužem a ženou. víkendové setkání proběhne na faře ve Staré Vsi. Začátek je v 19h - společná večeře.

Na Silvestra spolu

30.12. – 1.1.2011

Stará Ves n/O.

Nemáš s kým trávit silvestra? Vezmi s sebou kamarády a přijď k nám na Středisko do Staré Vsi. Nebudeš litovat! Začínáme obědem. Přihlas se tel: 558 669 413 nebo mailem: stara.ves@razdva.cz.

Večer mladých

15. prosince

Biskupství Ostrava

Třetí prosincová středa as. Večer mladých určená nejen mladým bude patřit již tradičnímu *adventnímu koncertu* brněnské kapely **SVÍTÁNÍ**. Začínáme mší sv. v 18h v kapli. Po ní následuje koncert ve vedlejší sále. Přijít můžeš již od 17h posedět a popovídat si. !!!NOVINKA!!! Po mši je připravena krátká hra. Můžeš také požádat o radu kněze.

!!!Máš-li zájem o nové vydání zpěvníku **KOINONIA**, neváhej nás kontaktovat!!!

dcm@doo.cz

!!!Máme také nová trika a vesty s logem DCM&AI!!!

NOČNÍ BĚNÍ

10. 11. 2010 na DSM ve Staré Vsi

začátek v 19h večer

TÉMA: SVATÝ JOSEF

PRACOVITÝ SNOUBENEC

mše svatá o půlnoci

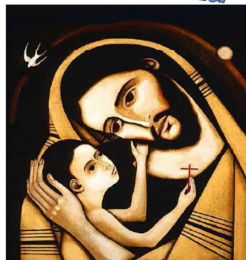
modlitba

ztišení

diskuze

hra

scénka

noční putování s Josefem
start 1.1h

katecheze

občerstvení

setkání

recitál

Myšlenka k zamyšlení

Vánoce

Dva dny iluze?

Vánoce jsou prý svátky pokoje, rozněcují v lidských srdcích lásku. Při pohledu na dítě narozené v betlémské stáji možná někteří zjihnou a chtějí se alespoň na chvíli chovat ke svým blízkým pěkně. V některých rodinách si dokonce slibují, že se na Štědrý den nebudou hádat, občas se o Vánocích přerušovaly i války.

Nejpozději 27. prosince se ale vše vrátí do "normálu". A tak se zdá, že harmonie, která mezi lidmi zavládla o Vánocích, byla jen iluzí. Anebo neuskutečnitelným snem - něčím, po čem v hloubi srdce toužíme, neočekáváme však, že by se to mohlo někdy naplnit.

Bůh nám ale neprojevil svou dobrotu a lásku jen proto, abychom se rozněžili při pohledu na Betlém nebo prožili dva dny v roce v iluzi o pokoji mezi lidmi. Chce ve svém milosrdenství každého z nás očistit od sobectví a obnovit nás svým Duchem lásky.

Království pokoje totiž nepřijde skrze lepší vládu, spravedlivější zákony, nebo polepšením druhých lidí.

Boží království může každý z nás zakusit, když Bohu dovolí, aby proměnil jeho srdce tím, že ho naplní svojí láskou.

A toto platí pro každého z nás.
I pro Tebe!

*Projevila se dobrota Boha,
našeho spasitele,
a jeho láska k lidem;
ne snad proto,
že my jsme vykonali něco dobrého,
ale z jeho milosrdenství (Tit 3,4-7).*

CHESTERTON o vánocích

Už dnes to vypadá tak, že většina lidí bude slavit Vánoce jenom formálně jako něco, co už nelze ani vysvětlit. Budou slavit tajemný den vánoční se stromečkem a dárky snad tak dlouho, až se jednou probudí a zjistí proč...

Jako děti jsme byli vděční, že nám Bůh nadělal drobné dárky do punčochy. Proč bychom neměli být vděční dnes, kdy víme, že nám nadělal do punčoch obě nohy?

Pomyslíme-li na Boží dítě v prosinci, měli bychom si uvědomit, co to znamená.

Ježíš nebyl letním sluncem úspěšných, ale ohněm nešťastníků v zimě.

www.vira.cz

